

Annak ellenére, hogy a média figyelmét mostanában elkerülik a lakásmaffia jellegű bűnügyek, napjainkban is sok áldozata van a mások otthonának, tulajdonának érdemi ellenszolgáltatás nélküli megszerzésére törekvő csalóknak. Becsapott és kisemmizett áldozataik helyzetét pedig az is súlyosbítja, hogy a szélhámossággal ingatlanvagyonot szerző bűnözők segítői között kiváló felkészültségű jogászok, befolyásos emberek is akadnak.

Táboriék, akik már közel 9 éve nem tudnak érvényt szerezni tulajdonosi jogaiknak, még szerencsésnek is mondhatják magukat, hiszen van hol lakniuk, a csalók csupán azt az ingatlant sajátították ki, amit az idős szülők fiuknak vásároltak. Az ügy azzal kezdődött, hogy Tábori László 1999 januárjában bérbe adta B. Andreának és P. Zoltánnak azt a lakást, amit szüleitől kapott. Bár a XI. kerületi Csikihegyek utcában található ingatlan tulajdonosa az egyébként pszichiátriai kezelésre szoruló fiatalember, Tábori László volt, szülei döntése alapján édesapját, Tábori Jánost illette meg a haszonélvezeti jog. Eleinte nem is volt gondjuk B. Andreával és élettársával, P. Zoltánnal, akik megállapodás szerint fizették a bérleti díjat és a lakás rezsiköltségét, ám néhány hónap után megtagadtak mindenféle kifizetést, és azóta is ellenszolgáltatás nélkül használják az ingatlant. Még a rezsiköltséget is Táboriéknek kell fizetni. A nem fizető bérlőknek a tulajdonosok azonnal felmondtak, ők azonban nem voltak hajlandók elhagyni a lakást. Ekkor Táboriék feljelentést tettek a XI. kerületi rendőrségen, majd bíróság elé került az ügy.

A Budai Központi Kerületi Bíróság 2000. június 29-én meg is állapította, hogy a felmondás érvényes, és a lakás elhagyására kötelezte az alpereseket, ám a döntésnek azóta sem sikerült érvényt szerezni. Bár a volt bérlőket a bírósági végrehajtó már több alkalommal - legutóbb 2007. március 2-án - is felszólította a lakás átadására, B. Andrea jelenleg is Táboriék ingatlanában él, fizetség nélkül használja tulajdonukat. Közben Táboriék döbbenetén értesültek arról, hogy 2001. november 6-án B. Andrea és P. Zoltán zaklatás miatt feljelentést tett ellenük. Ebben a lakás nem fizető, de eltávolíthatatlan bérlői azt állították, hogy 1998 januárjában 3200 ezer forintot adtak kölcsön Tábori Lászlónak, és ennek az összegnek a lakás volt a fedezete. A pénz azonban nem lett visszafizetve, így további 800 ezer forint átadása ellenében megvásárolták a lakást. B. Andreáék szerint ez 1999 márciusában történt, és szabályos adásvételi szerződéssel jutottak az ingatlan birtokába, amire a Tábori család már nem támaszthat igényt. A volt bérlők szerint még a tulajdonos haszonélvezeti joggal rendelkező apja, Tábori János is hozzájárult az eladáshoz, egy elismervény aláírásával. Táboriék persze azonnal feljelentést tettek, és jelezték az illetékes hatóságoknak, hogy a volt bérlők által gyártott kölcsönadói szerződés, ingatlan adásvételi szerződés és a Tábori János nevében tett nyilatkozat egyaránt hamisítvány. Álláspontjukat a 2007 augusztusában készített írásszakértői vélemény is alátámasztotta, ami szerint az "adásvételi szerződésben szereplő kérdéses kézírás valószínűleg technikai hamisítással keletkezett", illetve a "Tábori Jánosné aláírás valószínűleg nem a névviseletől származik". Aztán B. Andreáról az is kiderült, hogy nem éppen makulátlan előélettel rendelkezik. Szélhámosságait már az iskolában elkezdte, lopott és ezért kicsapták, majd csalás céljából meghamisította édesanyja aláírását, amiért 1 év 8 hónap időtartamú felfüggesztett börtönbüntetést kapott. Később sztriptíztáncosnőként dolgozott, jelenleg pedig prostituáltak közvetítésével foglalkozik. Külön érdekessége az ügynek, hogy B. Andrea és P. Zoltán 2000-ben néhány hónapig máshol élt, ám a lakás ekkor sem állt üresen, mert közel félmillió

forintért bérbe adták a ténylegesen Táboriék tulajdonában álló ingatlant.

A minden bizonnyal hamisított adásvételi szerződésnek és a csigalassúsággal működő igazságszolgáltatásnak köszönhetően B. Andrea mind a mai napig ingyen használja Táboriék lakását. Pedig a jogos tulajdonosok az elmúlt 8 évben 13 feljelentést tettek a XI. kerületi rendőrségen, és a végrehajtó 4 alkalommal rendelte el B. Andreáék kilakoltatását. Ugyanakkor a rendőrség a hamis adásvételi szerződésre hivatkozva tagadta meg, hogy a kilakoltatásról szóló döntésnek érvényt szerezzen.

Valószínűleg az ügy által okozott folyamatos idegfeszültség is hozzájárult Tábori János 2005-ben bekövetkezett halálához, de fia és özvegye tovább küzdenek azért, hogy érvényt szerezzenek az igazságnak. A házastársát elvesztő Tábori Jánosné gyanúja szerint a jogilag teljesen egyértelmű ügyben azért nem lehet érvényt szerezni a jogosulatlan lakáshasználók kilakoltatásának, a tulajdonosi jogok helyreállításának, mert B. Andreának van egy befolyásos támogatója. A prostituáltak közvetítésével foglalkozó nő gyakran eldicsekszik azzal, hogy ügyfelei között található egy általa csak öregúrként emlegetett ember, akinek kapcsolatai és befolyása biztos védelmet jelent a számára. B. Andrea úgy véli, hogy amíg az öregúr mellette áll, nincs oka a félelemre, nem kell tartania a kilakoltatástól, sőt még az is elképzelhető, hogy végül Táboriék ingatlanját is neki ítéli a bíróság.

Özvegy Tábori Jánosné és László fia azonban még 8 évi hiábavaló küzdelem után is bíznak abban, hogy a lakásmaffia módszerét alkalmazó albérlőik nem nyerhetnek pert ellenük. Akármekkora is a hatalma a B. Andreát támogató rejtélyes öregúrnak, ők még mindig bíznak a korrupciómentes jogszolgáltatásban, a tulajdonosi jogok sérthetetlenségében és az igazság érvényesülésében.